

Ιεροσολύμων. Τούτων μνείαν ποιεῖται ὁ αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Πέτρον ἐπιστολῇ. 4) Σημείωμα περὶ τοῦ ῥιφέντος πιττακίου ἐν τῇ ἀγίᾳ τραπέζῃ παρὰ τῶν ἀπὸ Ρώμης πρέσβεων κτλ. 5) "Ετερον σύγγραμμα κατὰ Λατίνων, οὗ ἡ ἀρχὴ. „Ως πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητος τοῦ παναγάθου Θεοῦ“, ὅπερ σώζεται ἀνέκδοτον ἐν τῇ τῆς Βιέννης αὐτοχροτορικῇ βιβλιοθήκῃ. Αἱ δύο τοῦ Μιχαὴλ πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Πέτρον ἐπιστολαὶ καὶ τὸ συνοδικὸν Σημείωμα ἐξεδόθησαν ὑπὸ Κορνηλίου Βίλλου μετὰ πονημάτων ἑτέρων συγγραφέων τῇ ἐπιγραφῇ. Acta et scripta quae de controversiis Ecclesiae Graecae et Latinae saeculo undecimo composita extant κτλ. ἐν Λειψίᾳ 1861.

Πέτρος Πατριάρχης Ἀντιοχείας, Ἐλευθέριον τὸν καλούμενον Ἀγαθὸν διαδεξάμενος κατὰ τὸ ἔτος 1051 (α), ἀνὴρ ἐπιφανῆς καὶ βίωφ καὶ λόγωφ, ἐκόσμει τὸν πατριαρχικὸν τῆς Ἀντιοχείας θρόνον ἐν ἔτει 1053. Τούτου σώζονται κατὰ τῶν καινοτόμων λατινικῶν δογμάτων τὰ ἔξῆς συγγράμματα. 1) Λόγος καθ' ὃν καιρὸν εἰσῆλθεν ὁ Ἰταλὸς Ἀργυρὸς ἐλέγχων τὰ ἡμέτερα. Τὸ πόνημα τοῦτο ἐστὶν ἀπάντησις εἰς τὴν πρὸς τὸν Πέτρον ἐπιστολὴν Μιχαὴλ τοῦ Κηρουλαρίου. 2) Ἐπιστολὴ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Γραδένσης ἦτοι Ἀκυληίας, περὶ τοῦ μὴ ἔσαυτὸν οἴεσθαι Πατριάρχην καὶ περὶ ἀζύμων. Ἀμφότερα ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Βίλλου ἐν τῷ ἀνωτέρῳ μημονευθέντι συγγράμματι. 3) Ἐπιστολαὶ δύο πρὸς τὸν Πάπαν Ρώμης Λέοντα

(α) Ὁ Πατριάρχης Κιονσταντινουπόλεως Κιονστάντιος σφάλλεται λέγων (Συγγραφ. αἱ ἐλάσσονες. σελ. 131) ὅτι ὁ Πέτρος ἐπατριάρχευε τῷ 1028 ἔτει. Ὁ Πέτρος γράφων ἐν ἔτει 1053 ἢ 1054 τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Βενετίας λέγει. „Ἐν ἀρχῇ τῆς ἀρχιερωσύνης μου συστατικὴν ἔστειλα γραφὴν πρὸς τὸν Πάπαν Ρώμης ἔχτοτε δὲ διετία διῆλθε καὶ περὶ ταύτης οὐδὲν ἡδυγήθην μαθεῖν.“